

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Timotin Lilian și Bobu Anatolie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 01 august 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, în cauza penală în privința lui:

Braguța Andrei Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2017 - 01.08.2017;

Instanța de apel: 23.08.2018 - 14.03.2018;

Instanța de recurs: 04.06.2018 - 07.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 01 august 2017, Braguța Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 11 /unsprezece/ ani închisoare în penitenciar de tip închis.

A fost încasat de la Braguța Andrei Xxxxx în beneficiul lui Cojocaru Viorica prejudiciul moral în mărime de 100 000 /una sută mii/ lei, prejudiciul material în mărime de 44 322 /patruzeci și patru mii trei sute douăzeci și doi/ lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 500 /cinci sute/ lei, în total suma de 144 822 /una sută patruzeci și patru mii opt sute douăzeci și doi/ lei.

A fost respinsă cererea procurorului privind încasarea din contul lui Braguța Andrei a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor în mărime 6 675 lei, ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Braguța Andrei la 05.02.2017, aproximativ ora 19.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în ospetie la Sîrbu Ion, domiciliat în satul Xxxxx, raionul Xxxxx, în rezultatul unui conflict apărut între el și gazdă, acționând cu scop de a-l omorî, intenționat i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și cu un tocător din lemn în regiunea capului și a cutiei toracice, cauzându-i vătămări corporale sub formă de traumă închisă a cutiei toracice cu fractura sternului, fractura coastei 2 pe dreapta și coastei 2 și 3 pe stânga,

echimoze în regiunea cutiei toracice, însoțit cu contuzia cordului, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 22 din 14.03.2017 se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au condiționat decesul cet. Sîrbu Ion. Moartea a survenit în urma unei insuficiențe cardiace acute, cauzată de trauma cutiei toracice cu contuzia cordului, iar între aceste leziuni corporale și cauza morții este legătură cauzală directă.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către avocatul Bobu Anatolie în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei hotărâri prin care Braguța Andrei să fie achitat.

În susținerea apelului avocatul a invocat:

- contrar prevederilor art. 90 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată l-a audiat și a invocat ca probă declarațiile ofițerului de urmărire penală a IP Ungheni, C. Solomon, care a declarat că un martor, care a dorit să-și păstreze anonimul, a indicat că anume Braguța Andrei a comis omorul lui Sîrbu Ion, în asemenea situație procurorul, în cadrul efectuării acțiunilor de anchetă ori instanța de judecată, urma de a efectua audierea acestui martor conform cerințelor art. 110 Cod de procedură penală, însă asemenea acțiuni nu au fost efectuate;

- drept temei de declarare a vinovăției lui Braguța Andrei de către instanța de judecată au fost invocate declarațiile unor martori, care în esența lor nu au elucidat în oarecare măsură omorul, vinovăția acestuia fiind bazată doar pe presupuneri și faptul că ultimul a fost în casa decedatului, act ce nu a fost negat de către inculpat;

- la baza sentinței de condamnare a fost pus și actul de expertiză biologică referitor la coincidența grupei de sânge pe mostrele ridicate de pe scurta lui Braguța Andrei, rezultatele căreia nu sunt însă categorice, fiind doar o presupunere de coincidență a elementelor grupei de sânge, referitor la ce inculpatul a explicat că anterior el și-a tăiat mâna și posibil a murdărit haina, fapt confirmat prin foile de boală anexate la prezenta cerere prezentate de rude după examinarea cauzei și care nu au fost obiect de studiu în cadrul dezbaterilor judiciare;

- deoarece instanța a examinat superficial probele cauzei, în cadrul dezbaterilor judiciare de către apărare au fost înaintate un șir de demersuri necesare pentru examinarea detaliată și multiaspectuală a cauzei, demersuri care însă au fost respinse, astfel apărarea fiind limitată în posibilitățile procesuale de prezentare a probelor;

- instanța nu a ținut cont de faptul că în ședința de judecată reprezentantul părții vătămate, Cojocaru Viorica a declarat că ea a asistat la examinarea locului comiterii crimei de către colaboratorii de poliție și din casă a fost ridicat telefonul mobil a tatălui său, despre ce în procesul-verbal nu a fost efectuată mențiunea necesară;

- de către învinuire au fost prezentate și examinate toate corpurile delictive în afară de telefonul mobil;

- inculpatul nu neagă că a avut o altercație cu Sîrbu Ion, aplicându-i doar o lovitură, în urma căreia nu puteau surveni atâtea leziuni corporale, însă când a plecat

ultimul a rămas culcat pe pat, iar învinuirea nu a prezentat dovezi care ar nega prezența în casa părții vătămate, după plecarea lui Brăguță Andrei, și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefundat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În urma evaluării probelor, Colegiul a conchis că judecând cauza penală respectivă, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, totodată instanța de fond corect a stabilit și măsura de pedeapsă inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Colegiul a reținut că soluția instanței de fond se bazează pe elementele de fapt dobândite din declarațiile succesului părții vătămate Cojocar Viorica, a martorilor Coșpormac Ion, Braguța Maria, Postolache Liuba, Braguța Nicolae, Butnaru Tamara, Solomon Constantin, Gavriliță Victor, Ursoi Anastasia, Gavriliță Victor, precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel, considerându-se că probele administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Braguța Andrei în cele incriminate.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, a fost apreciat de către instanță ca o metodă de apărare, or studiind poziția și versiunea expusă de către acesta, instanța a concluzionat că cele expuse la interogarea în calitate de bănuț sunt mai corespunzătoare realității și se observă tendința acestuia de a duce în eroare instanța de judecată și de a se eschiva de la condamnare, declarațiile lui se combat cu ansamblul probelor administrate în faza urmăririi penale și în ședința de judecată.

Stabilind pedeapsa inculpatului, instanța a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a acesteia consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, de totalitatea circumstanțelor cauzei și de personalitatea inculpatului. Astfel, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una deosebit de grave, da faptul că infracțiunile contra vieții sunt cele mai periculoase, ce atentează la cel mai important bun al omului – viața acestuia, cât și de personalitatea vinovatului care anterior a comis infracțiuni și nu a recunoscut vina.

După părerea Colegiului, pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de fond este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările

cauzei, normele legale pedepsă ce va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Argumentul avocatului, care expunându-se pe marginea actului de expertiză biologică, a menționat că Braguța Andrei a explicat că anterior și-a tăiat mână și posibil a murdărit haina, instanța de apel l-a considerat pur declarativ, or fiind audiat în calitate de bănuț, Braguța Andrei nu a comunicat despre aceste împrejurări invocate de apărare, declarând că nu cunoaște de unde s-au luat petele respective.

Afirmațiile invocate de către avocat pe marginea audierii lui Solomon Constantin în calitate de martor au fost considerate ca declarative, deoarece constatarea existenței infracțiunii și a vinovăției lui Braguța Andrei nu se bazează doar pe declarațiile martorului respectiv, nici pe declarațiile unui martor anonim, ci pe cumulul de probe cercetate, care dovedesc vina inculpatului în faptele incriminate.

Invocarea că Braguța Andrei a fost audiat de către Solomon Constantin în absența avocatului din oficiu și că alte probe de învinuire nu au fost prezentate, procesul limitându-se la probele constatate în cadrul anchetei preliminare, nu au fost luate în considerație de către instanța de apel, deoarece de fapt Braguța Andrei a fost asistat de către avocat la audierea în calitate de bănuț, fapt dovedit prin mandatul avocatului Fetcu Andrian, cât și prin semnătura avocatului în procesul-verbal de audiere a lui acestuia în calitate de bănuț.

De către Colegiu au fost respinse ca nefondate și afirmațiile apărării privind examinarea superficială a probelor, ca rezultat apărarea înaintând un șir de demersuri ce au fost respinse de instanță, deoarece instanța de apel a admis demersul apărării și a acordat posibilitate să asigure prezența martorilor solicitați pentru audiere Tataru Gheorghe, Tataru Raisa, Morari Valeriu, Coșpormac Viorica, ulterior însă apărarea nu a asigurat prezența acestor martori și s-a refuzat de audierea lor.

În acest sens, Colegiul a indicat prevederile art. 351 alin. (5) Cod de procedură penală, care reglementează că dacă una din părți este în imposibilitate de a asigura prezența vre-unei persoane din lista prezentată, ea poate solicita, prin cerere, citarea acestor persoane de către instanța de judecată. Apărarea însă nu a invocat imposibilitatea asigurării prezenței acestor martori, prin urmare afirmațiile apărării sunt cu caracter de declarație.

Au fost respinse și afirmațiile aduse de apelant precum că Braguța Andrei nu neagă că a avut o altercație cu Sârbu Ion, însă când a plecat ultimul a rămas culcat pe pat și i-a aplicat doar o lovitură, ca urmarea faptului că a fost agresat, în urma căreia nu puteau surveni atâtea leziuni corporale, deoarece aceste afirmații sunt contrazise prin declarațiile inițiale date de Braguța Andrei în calitate de bănuț în prezența apărătorului, care a declarat că nu-și amintește ce s-a petrecut în continuare după ce l-a lovit pe Sîrbu Ion.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare:

5.1. *avocatul Timotin Lilian în numele inculpatului*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Braguța Andrei să fie achitat.

În susținerea recursului avocatul invocă:

- examinarea cauzei de către instanța de apel a fost admisă cu încălcarea competenței jurisdicționale deoarece potrivit modificărilor la Legea privind organizarea judecătorească aprobate prin LP 315 din 22.12.2017, MO 7-17/12.01.2018, Judecătoria Ungheni a fost trecută în circumscripția Curții de Apel Chișinău, prin urmare cauza penală urma a fi examinată de către Curtea de Apel Chișinău dar nu de către Curtea de Apel Bălți;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 22 din 14.03.2017, la care se face trimitere în sentința de condamnare, moartea victimei a survenit cu 1-2 ore după producerea leziunilor corporale. Mai mult, instanțele de fond în hotărârile lor nu au constatat cu certitudine timpul survenirii decesului sau cauzării vătămărilor, circumstanță importantă pentru aflarea adevărului;

- din învinuirea înaintată și din constatările instanțelor nu se constată cu certitudine intenția (scopul) infracțiunii de omor, și anume latura subiectivă, care condiționează intenția făptașului de a lipsi victima de viață, iar atât timp cât nu este dovedit cu certitudine scopul și intenția săvârșirii omorului intenționat, nu poate merge vorba despre condamnarea persoanei în baza art. 145 Cod penal;

- atât la urmărirea penală cât și în cadrul instanței de judecată, nu s-au dat răspunsuri la întrebările: a avut intenția făptașul de a lipsi victima de viață, au fost acțiunile acestuia săvârșite în stare de afect sau moartea a survenit ca urmare a leziunilor produse de făptuitor;

- analizând raportul de expertiză medico-legal potrivit căruia victimei i-au fost provocate leziuni corporale grave periculoase pentru viață, care au condiționat decesul ce a survenit în decurs de două ore după aplicarea loviturilor, se evidențiază doar intenția făptașului de a aplica lovituri și nu scopul de a lipsi de viață;

- punând la baza vinovăției declarațiile nemijlocite ale inculpatului, instanța urma să aprecieze, anume din circumstanțele expuse, scopul aplicării loviturilor și urmările dorite de către presupusul făptaș, dar nu să interpreteze în mod arbitrar, fără teme probatoriu eronat și superficial, în defavoarea inculpatului, că intenția acestuia a fost de a comite omorul intenționat.

5.2. *avocatul Bobu Anatolie în numele inculpatului*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Braguța Andrei să fie achitat, motivând că instanțele judecătorești eronat au apreciat probele administrate la caz, fapt ce a dus la emiterea unor hotărâri ilegale și nefondate.

5.3. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestora deoarece al avocatului Timotin Lilian este vădit neîntemeiat, iar al avocatului Bobu Anatolie ca depus peste termen.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în baza celor invocate în recursuri și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

6.1. Referitor la recursul declarat de către avocatul Timotin Lilian în numele inculpatului, Colegiul menționează că potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Potrivit recursului declarat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel avocatul invocă pct. 2), 6), 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.* Însă, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Cu referire la temeiul invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, în sensul că urmare a modificărilor la Legea privind organizarea judecătorească, cauza penală urma a fi examinată de către Curtea de Apel Chișinău dar nu de către Curtea de Apel Bălți, Colegiul stipulează că într-adevăr Legea privind organizarea judecătorească a fost modificată prin Legea nr. 315 din 22.12.2017, Judecătoria Ungheni fiind trecută în circumscripția Curții de Apel Chișinău, fiind publicată în Monitorul Oficial la 12.01.2018.

Studiind materialele cauzei, Colegiul constată că cauza penală a intrat în Curtea de Apel Bălți la 23.08.2017, iar potrivit fișei de repartizare, în aceeași zi a fost repartizată judecătorului Rotaru Ala. Examinarea cauzei în instanța de apel a început la 25.10.2017, iar dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 14.03.2018. Toate aceste momente certifică faptul că temeiul pentru recurs invocat de avocat nu este incident în speță, or cauza penală a parvenit în Curtea de Apel Bălți anterior modificărilor

menționate supra, iar la data publicării în Monitorul Oficial, instanța era la etapa finală a examinării cauzei în ordine de apel.

De asemenea, Colegiul penal reține că recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul temeiului prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, criticând soluția instanțelor de fond privind condamnarea inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării, or, instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Astfel, Colegiul constată că instanța de apel, contrar celor invocate de recurent, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Brăguța Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În ce privește criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5.1. al prezentei decizii, prin care susține că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului declarat, se evidențiază că avocatul își motivează recursul și prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză. Totodată, pe această linie de considerente se specifică faptul că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente

ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată, or în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Referitor la eroarea invocată de recurent prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că nici acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Braguța Andrei decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia și individualizarea pedepsei stabilite ultimului, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar înaintat în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

6.2. Referitor la recursul declarat de către avocatul Bobu Anatolie în numele inculpatului, Colegiul menționează că în conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei*.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea procurorului, succesoriului părții vătămate, inculpatului și avocatului acestuia, Bobu Anatolie, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 14 martie 2018, iar decizia motivată la 11 aprilie 2018 în prezența procurorului, inculpatului și avocatului acestuia, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f.d. 31-38, vol. II). Cu toate că potrivit procesului verbal al ședinței de judecată avocatul Bobu Anatolie a fost prezent la pronunțarea deciziei motivate, totuși conform scrisorii anexate la materialele cauzei (f.d. 57 vol. II), copia deciziei a fost expediată acestuia, și succesoriului victimei, Cojocaru Viorica.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, nu a

fost respectat de către avocatul Bobu Anatolie, deoarece recursul ordinar a fost declarat de ultimul abia la 23 mai 2018, prin urmare, Colegiul consideră că recursul a fost depus peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 14 mai 2018, iar avocatul Bobu Anatolie a avut reala posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de către avocatul Bobu Anatolie în numele inculpatului Brăguța Andrei, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, în cauza penală în privința lui Brăguța Andrei, deoarece al avocatului Timotin Lilian este vădit neîntemeiat, iar al avocatului Bobu Anatolie, este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 noiembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu